

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radiospredning.

Fremsat den 18. oktober 1972 af *Stær Johansen, Hanne Budtz, Lembourn, Ninn-Hansen, Ellen Strange Petersen, Poul Schlüter og Ulla Worm.*

I lov nr. 215 af 11. juni 1959 om radiospredning foretages følgende ændringer:

1. I § 1 tilføjes som nyt stykke:

„Stk. 2. Der skal dog kunne meddeles selvejende institutioner eller selskaber bevilling til radiospredning på kommerciel basis. Sådant bevilling meddeles af ministeren for kulturelle anliggender og ministeren for offentlige arbejder i forening.“

2. I § 2 tilføjes som nyt stykke:

„Stk. 2. Danmarks radios virksomhed omfatter ét tv-program og efter oprettelsen af en privat radioinstitution højst to landsdækkende radioprogrammer. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til, efter aftale med kulturministeren, i fornødent omfang at udleje sendefaciliteter til private koncessionshavere.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er en genfremsættelse af det af medlemmer af det konservative folkeparti den 7. december 1971 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om radiospredning (Folketingstidende 1971-72 till. A. sp. 969). Forslaget blev mundtligt fremsat (folketingets forhandlinger sp. 1150), underkastet 1. behandling den 20. januar 1972 (folketingets forhandlinger sp. 2217) og henvistes til behandling i et udvalg, der ikke tilendbragte sit arbejde, jfr. den af udvalget afgivne beretning af 28. september 1972.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at radio- og tv-ordningen ikke bør hvile på et monopol, men at der bør oprettes adgang til etablering af radio- og tv-spredning på kommercielt grundlag. Forslagets formål er at give regeringen mulighed for at give koncession til et privat selskab eller en selvejende institution, der vil drive radio- og senere tv-virksomhed. Lovforslaget udelukker ikke, at der gives flere bevillinger.

Enhver koncession bør indeholde krav om iagttagelse af alsidighedsprincipper i stofudvælgelse, adskillelse af reklamestof fra andet stof, nøje defineret ansvarsforhold og berigtigelsespligt og forpligtelse til at arkivere udsendelser med meningstilkendegivelser og udlevere dem til pressen og de interesserede parter på anfordring.

Da etableringen af reklameudsendelser i hvert fald i en overgang kan medføre indtægtstab for dagspressen, bør en del af de indkomne annonceindtægter reserveres for presseformål, ligesom pressen kan tænkes selv at tage initiativet til et selskab, der søger koncession.

Tilføjjelsen til § 2 i radiospredningsloven indebærer, at Danmarks radios radiodrift indskrænkes fra tre til to landsdækkende programmer. Det er forslagsstillerne mening, at udbuddet af stof ikke nødvendiggør mere end to programmer under Danmarks radio. Samtidig frigøres en senderkapacitet, som kan udlejes til en privat koncessionshaver, så privat radiodrift kan startes hurtigt. Et privat tv må formentlig afvente nærmere økonomiske undersøgelser, da der her er tale om betydelige investeringer. Tilføjjelsen hindrer Danmarks radio i selv at etablere et tv-2 i den tid, hvor muligheden for et privat program 2 undersøges.

Som konsekvens af lovforslaget vil det være ønskeligt at lade lov om radiospredning gælde for Grønland, sådan at statens eneret på radiospredning i Grønland (§ 15) bortfalder. En sådan nyordning af radio- og tv-mulighederne i Grønland bør drøftes under udvalgsarbejdet.